

som ethvert andet Medlem af Borgersamfundet og have deres hele Lønning udbetalt; men paa den anden Side er der ingen Tvivl om, at hele denne nye Ordning er saa lidt gennemdrøftet, og at det er en saadan Omvæltning i de nuværende Forhold, at den ikke kan imødeses i nogen nær Fremtid. Saa længe den nuværende Ordning bestaar, hvorefter Tjenestemændenes Løn delvis udbetales som Pension, som Efterløn og delvis som Enkepension, forekommer det Lovforslag, her foreligger, og som i Forhold til den Gavn, det vil gøre mange Familier, ikke vil koste Statskassen noget nævneværdigt, mig at være berettiget, og af den Grund kan jeg foruden den Tilslutning, jeg paa mit Partis Vegne skal give det, ogsaa give det min personlige Tilslutning.

Ellinger: I de Betragtninger, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) nylig fremsatte, er jeg ganske uenig med ham. Det er anden Gang, han har fremsat dem her, jeg husker, at han ogsaa gjorde det for et Par Aar siden. Det ærede Medlem kan dog ikke være blind for, at for saa vidt man vil gaa over til en helt anden Ordning end den, som hidtil har haft med Hensyn til Pensionering af Tjenestemændene, vil en saadan neppe kunne gennemføres uden at medføre en Forringelse af Tjenestemændenes Kaar, og jeg beklager meget, hvis noget saadant skulde komme frem og utvivlsomt gaa i den Retning; jeg her har nævnt, at man da vil finde det ærede Medlem paa den Side, hvor man utvivlsomt vil ende med en Forringelse af Tjenestemændenes Kaar.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg sige, at vi fra vor Side ganske tiltræder det. Det er meget paa-skønnelsesværdigt, at Regeringen saa hurtigt har været lydhør overfor de Ønsker, som er opstaaet rundt omkring. Særlig vil jeg pege paa det naturlige i, at man ved en Ordning som denne hjælper de paagældende Tjenestemænds efterladte, fordi der i Regelen sker en Forandring, en Nedgang i de paagældendes økonomiske Forhold, medens der altid maa gaa nogen Tid efter Dødsfaldet, inden en forandret Levefod kan indtræde — Familien er bundet til den højere Levefod ved forskellige Forpligtelser, f. Eks. med Hensyn til Husleje og paa anden Maade, Forpligtelser, som den ikke kan frigøre sig for. Det er derfor meget heldigt, at man i 3 Maaneder lader de paagældende vedblive

at have de Kaar, som de hidtil har levet under.

Det ærede Medlem fra Nykøbing F. (Valdemar Olsen) mente, at der var nogen Uklarhed i § 1. Jeg skal ikke komme ind herpaa, da jeg antager, Finansministeren om et Øjeblik tager Ordet, men jeg maa sige, at jeg har læst Paragraffen saaledes, at det for de Personers Vedkommende, som det ærede Medlem omtalte, maatte være den pensionsgivende Indtægt, der blev lagt til Grund for Beregningen. Om dette er rigtigt, vil vi jo faa oplyst om et Øjeblik. Vi fra vor Side anser i og for sig ikke Udvalgsbehandling for at være nødvendig, Lovforslagets Tendens og Indhold kan vi tiltræde, men fremsættes Ønske om Udvalg fra anden Side, er det klart, at vi vil gaa med dertil.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Det forekommer mig at være et meget spinkelt Grundlag, paa hvilket det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) fandt sig foranlediget til at udtale en beklagende Forventning om, naar Debatten kommer om Tjenestemændenes Kaar i Fremtiden, at finde mig paa den Side, som vil forringe Tjenestemændenes Kaar. Det, som jeg sagde, og som ikke har det ringeste at gøre med Tjenestemændenes Kaar, er dette, at det er bedst for Tjenestemændene, at de faar hele deres Løn udbetalt som Løn i Stedet for at faa den delvis i Form af Efterløn eller Pension. Forudsætningen for dette er selvfølgelig, at den Lønning, de i alle Tilfælde skal have, enten straks eller senere, bliver tilsvarende det, de i Øjeblikket nyder gennem Lønning plus Pension, med de Forhøjelser og Forbedringer, Fremtiden og deres fremtidige Lønningskaar medfører.

Finansministeren (Brandes): Ordførerne for de 4 Partier har alle tiltraadt Lovforslaget baade i dets Princip og i dets Indhold. Det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard), som talte først, gjorde opmærksom paa, at man nogle Steder havde videregaaende Regler med Hensyn til, hvem der kunde regnes blandt de efterladte. Jeg maa dog sige, at de Tilfælde, han nævnte, synes mig at være af en saa speciel Natur — Bedsteforældre, der forsørgedes, Søskende eller Søskendebørn, der forsørgedes —, at de ikke bør medtages i